

חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (מס' 35), תשל"ג-1973 *

הוספת סעיף 33א

1. בפקודת החוק הפלילי, 1936: (להלן - הפקודה), אחרי סעיף 33 יבוא:

33א. (א) הנותן לאדם כלים, חמרים, כסף, מידע או כל אמצעי אחר, כשהוא יודע שהדבר עלול לשמש, במישרין או בעקיפין, לביצוע פשע או להקלת ביצועו, דינו - מאסר שלוש שנים.

"כלים, חמרים או אמצעים לביצוע פשע"

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה אם הדבר ניתן לצמיתות או לשעה, בתמורה או שלא בתמורה, ואם בוצע פשע ואם לאו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות פרקים ה' או ו', אלא להוסיף עליהן."

ביטול סעיף 89

2. סעיף 89 לפקודה - בטל.

החלפת סעיף 100

3. במקום סעיף 100 לפקודה יבוא:

100. המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, ברכושו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים."

"איומים"

תיקון סעיף 117

4. בסעיף 117 לפקודה, סעיף קטן (2) - יימחק, וכותרת השוליים תהיה "עדות שקר".

תיקון סעיף 118

5. בסעיף 118 לפקודה, המלים "או מדיה לעדות שקר" - יימחקו, ובסופו יבוא "ואם העיד עדות שקר בעד טובת הנאה, דינו - מאסר תשע שנים".

ביטול סעיפים 121 ו-121א

6. סעיפים 121 ו-121א לפקודה - בטלים.

החלפת סעיף 123

7. במקום סעיף 123 לפקודה יבוא:

123. המוסר לשוטר או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירה כשהוא יודע שהידיעה כוזבת, דינו - מאסר שלוש שנים, ואם העבירה היא פשע - מאסר חמש שנים, ואין נפקא מינה אם הוגשה תביעה פלילית בעקבות הידיעה ואם לאו."

"ידיעות כוזבות"

החלפת סעיף 124

8. במקום סעיף 124 לפקודה יבוא:

124. העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך משפטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; "הליך משפטי", לענין זה - גם חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט במשמע."

"שיבוש עשיית משפט"

הוספת סעיף 124א

9. אחרי סעיף 124 לפקודה יבוא:

124א. (א) המניע אדם או מנסה להניעו, שבחקירה על פי דין ימסור הודעת שקר או לא ימסור הודעה, או יחזור בו מהודעה שמסר, דינו - מאסר חמש שנים.

"השפעה הטרדה בקשר לעדות ולחקירה"

(ב) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (א) בדרך של מרמה, הטעיה, כוזב, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו - מאסר שבע שנים.

* נחקל בכנסת ביום ט' בניסן תשל"ג (11 באפריל 1973); הצעת החוק ודברי הסבר מודפסו בה"ח 1020 ו-1021, תשל"ג, עמ' 10 ועמ' 20.
1 ע"ד 1936, תוס' 1, עמ' 283.

(ג) המניע אדם או מנסה להניעו שבהליך משפטי יעיד עדות שקר, או לא יעיד, או יחזור בו מעדות או מהודעה שמסר, דינו – מאסר שבע שנים.

(ד) המניע או מנסה להניע כאמור בסעיף קטן (ג) בדרך של מרמה, הטעיה, כוח, איומים, הפחדה, מתן טובת הנאה או כל אמצעי פסול אחר, דינו – מאסר תשע שנים.

(ה) המטריד אדם בנוגע להודעה שמסר האדם, או עומד למסור, בחקירה על פי דין, או בנוגע לעדות שמסר האדם, או עומד למסור, בהליך משפטי, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ו) סעיפים קטנים (א) ו-(ג) לא יחולו על מעשה הבא להעמיד אדם על זכותו כדין להימנע מעדות או ממסירת הודעה, או על מעשה הנעשה כדין כמהלכם של משפט או חקירה; באישום על מניעת הודעה או עדות או על חזרה מהודעה או מעדות לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ג) תהיה לבאשם הגנה אם יוכיח שעשה זאת למען גילוי האמת או מניעת שקר.

10. במקום סעיף 129 לפקודה יבוא:

129. (א) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו בעד אי-גילוי או כיסוי של מעשה עוון או פשע או של כל ידיעה בנוגע למעשה כאמור, דינו – מאסר שלוש שנים.

(ב) המקבל או מנסה לקבל טובת הנאה לעצמו או לזולתו על מנת שלא ימסור עדות בחקירה על פי דין או במשפט, דינו – מאסר חמש שנים.

11. אחרי סעיף 131 לפקודה יבוא:

131. (א) הנושא נשק, או הנושא ללא הסבר סביר כלי או חומר פוגעניים אחרים, בכנין של בית משפט או בית דין, או במקום אחר שבו מתקיימים הליכים משפטיים, דינו – מאסר שנתיים.

(ב) סעיף זה אינו חל –

(1) על שוטר, או על מי שקיבל מרשות מוסמכת לפי חוק כלי ירייה, תש"ט–1949², או ממנהל בתי המשפט או מטעמו היתר לשאת את הנשק או הכלי או החומר באותו בנין או מקום;

(2) בבית דין צבאי או בבית משפט צבאי כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, תש"ו–1955³, במקום אחר שבו מתקיים הליך שיפוטי לפי החוק האמור, או בבית דין צבאי לעבירות תנועה כמשמעותו בתקנות-שעת-חירום (עבירות תנועה – דין חיילים), תש"ט–1949⁴ – על מי שהותר לו הדבר לפי פקודות הצבא כמשמעותן בחוק השיפוט הצבאי, תש"ו–1955⁵.

12. בסעיף 152 לפקודה, בסעיף קטן (1), הקטע המתחיל במלים "בוצע אינוס" ומסתיים במלים "מאסר עשרים שנה" – יימחק.

2 ס"ח תש"ט, עמ' 143.
3 ס"ח תש"ו, עמ' 171.
4 ס"ח תשי"ט, עמ' 300.

13. אחרי סעיף 154 לפקודה יבוא:

בניבות מחמירות 154א. נעברה עבירה על סעיפים 152(1) או 154 -

(1) כשהעבריינין נושא נשק חם או קר, דינו - מאסר עשרים שנה;

(2) כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - מאסר עשרים שנה.

14. בסעיף 249 לפקודה, במקום "מאסר שנה אחת" יבוא "מאסר שנתיים", והסיפה החל במלים "או לקנס" - תימחק.

15. בסעיף 251 לפקודה -

(1) כותרת השוליים תהיה "תקיפות שונות";

(2) סעיף קטן (ג) - יימחק;

(3) בסיפה, במקום "שנתיים ימים" יבוא "שלוש שנים".

16. אחרי סעיף 251 לפקודה יבוא:

הבלות והקיסות 251א. (א) נעברה עבירה על אחד הסעיפים 157, 238 ו-241(א) כש-
העבריינין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה.

(ב) כעבירה על אחד הסעיפים 157, 238, 241(א) ו-249 עד 251 כשהיו נוכחים שניים או יותר שחברו יחד לביצוע המעשה בידי אחד או אחדים מהם, דינו של כל אחד מהם - כפל העונש הקבוע לעבירה.

17. בסעיף 295 לפקודה -

(1) בסעיפים קטנים (א) ו-(ב), במקום "בנין, אוהל או ספינה המשמשים מעון לבני אדם או לבנין המשמש בית תפילה" יבוא "מקום המשמש למגורי אדם או לתפילה";

(2) בסיפה, אחרי "מאסר שבע שנים" יבוא "ואם נעברה העבירה כשהעבריינין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש האמור".

18. בסעיף 296 לפקודה -

(1) במקום "לתוך בנין, אוהל או ספינה המשמשים מעון לבני אדם או לבנין המשמש בית תפילה" יבוא "למקום המשמש למגורי אדם או לתפילה";

(2) בסופו יבוא "ואם נעברה העבירה כשהעבריינין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש האמור".

19. בכל אחד מן הסעיפים 286, 293, 297 ו-298 לפקודה, בסופו יבוא "ואם נעברה העבירה כשהעבריינין נושא נשק חם או קר, דינו - כפל העונש האמור".

20. (א) כחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק), תשכ"ג-1963: -
(1) במקום סעיף 11 יבוא:

11. (א) המשתמש שלא כדין בכוח כדי להניע אדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מאסר שבע שנים; הביא השימוש בכוח לידי עשיית המעשה או המחזל, דינו - מאסר תשע שנים.

(ב) לענין סעיף זה, דין המאכיל או המשקה סמים או משקאות משכרים כדין המשתמש בכוח.⁶;

(2) במקום סעיף 12 יבוא:

12. (א) המאיים על אדם, בכתב או בעל פה, בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, ברכושו, בשמו הטוב או בפרנסתו שלו או של אדם אחר, אם לא יעשה מעשה, או אם לא יימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו – מאסר שלוש שנים; געשו המעשה או המחולל מפני איום כאמור או תוך כדי האיזם, דינו – מאסר תשע שנים.

(ב) לענין סעיף זה, דין הכותב, החותם, המדפיס, השולח או המביא כתב איום כשהוא יודע תכנו – כדין המאיים.⁷;

(3) אחרי סעיף 20 יבוא:

20א. בית משפט מחוזי הדין בעבירה לפי חוק זה יכול לדון בשופט אחד, אם לא הורה נשיא בית המשפט המחוזי הוראה אחרת.⁸

(ב) בחוק לתיקון דיני העונשין (עבירות זנות), תשכ"ב–1962⁹ –

(1) בסעיף 2 (א), אחרי "שבו היא אושפזה" יבוא "או אם נעברה העבירה לפי פסקאות (2) או (3) כשהעבריין נושא נשק חם או קר";

(2) סעיף 9 – בטל.

(ג) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט–1969¹⁰, אחרי

סעיף 25 יבוא:

25א. (א) שוטר, או מי שהוסמך לכך מאת שר המשטרה, יהיה רשאי, בלא צו, לערוך חיפוש בגופם ובכליהם של באי בית משפט, בית דין או מקום אחר שבו מתקיימים הליכים משפטיים, אם הדבר דרוש לצורך קיום הוראות סעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936.

(ב) מי שעורך חיפוש על פי סעיף קטן (א) יהיו לו הסמכויות הנתונות לשוטר לענין תפיסת חפץ שנתגלה אגב חיפוש.

(ג) מי שמוסמך לערוך חיפוש לפי סעיף קטן (א) רשאי לדרוש שחפץ שאינו דרוש לבושאו אותה שעה לצורך עיטוקו יופקד בידיו כל עוד נושאו נמצא במקום מהמקומות האמורים בסעיף 131א לפקודת החוק הפלילי, 1936.

21. בית משפט מחוזי, הדין בעבירה לפי סעיף 152 (1) (ב), או לפי סעיפים 157 או 238 בנסיבות המתוארות בסעיף 251א, או לפי סעיפים 288 (1) רישה, 293 או 295 עד 298 לפקודת החוק הפלילי, 1936, יכול לדון בשופט אחד, אם לא הורה נשיא בית המשפט המחוזי הוראה אחרת.

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

⁶ ס"ח תשכ"ב, עמ' 78.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.